

GAZETA LWOWSKA.

• Dodatek dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów
• pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. dyrekeya finansów krajowych we Lwowie nadała posadę poborcy przy nowoutworzonym głównym urzędzie celnym na stacyi kolei zelaznej w Przemyśle drugiemu kontrolorowi wyzszezo urzędu w Krakowie *Franciszka Heruth*, a posadę kontrolora husiatyńskiego poborcy celnemu *Alexandrowi Rohakowskiemu*, oficyalami urzędowymi mianowała *Janu Petri* i *Ignacego Brodniewicza*, a asystentami urzędowymi *Wincentego Burwitscha* i *Hippolita Nowińskiego*.

Lwów, 25. listopada 1860.

Sprawy krajowe.

(Obwieszczenie c. k. gal. Towarzystwa gospodarskiego.)

Prezes Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego ma zaszczyt donieść, że w wykonaniu ustawy, 29te ogólne zgromadzenie półroczne odbędzie się we Lwowie dnia 25. i następnym styczniu 1861 roku w sali wydziału Stanów krajowych, w gmachu zakładu narodowego imienia Ossolińskich, na które szanownych członków Towarzystwa niniejszem uprzejmie zaprasza.

Podczas tego zgromadzenia urządzona będzie wystawa pomologiczno-rolnicza: zbóż, warzyw, owoców, oprzędów jedwabnych i innych przedmiotów z gospodarstwem wiejskiem styczność mających.

Zecheą przeto szanowni członkowie i inni gospodarze, najdalej do dnia 20. stycznia 1861 roku, nadesłać do kancelaryi Towarzystwa próbki swoich ziemiopłodów.

Prócz zdania sprawy z czynności Towarzystwa za czas od 23. czerwca do 31. grudnia 1860 roku, i przedłożenia rachunków z funduszy mu powierzonych za cały rok 1860, na posiedzeniach tego zgromadzenia, w odpowiednich sekcjach, roztrząsane będą przedmioty zawarte w poniżej umieszczonych pytaniach.

Pytania

przeznaczone do rozbioru na 29 ogólnem zgromadzeniu Towarzystwa gospodarskiego galic. dnia 25. i następn. stycznia 1861 roku odbyć się mające.

I. Sekcja rolnicza.

1. Jakiego rodzaju pognoju, stałego czyli płynnego, używają u nas gospodarstwa postępowe do użyzniania łąk, i z jakim skutkiem okazany liczbami?

2. Czy uprawa chmielu na tykach jednosząniowych a potem poziomo na drótlach rozścielającego się, u nas jest praktykowana, — z jakim skutkiem? i która uprawa: czy na tykach wysokich, czyli też dopiero co wzmiankowana pierwszeństwo ma pod względem ilości i jakości kwiatu chmielowego?

3. W nazwach niektórych rodzajów gruntów, w potocznej mowie używanych, zdaje się, że zachodzi niejednostajność pojęć co do natury gruntu, tą samą nazwą ocenionego; wypadłoby przeto porozumieć się w tym względzie i określić:

Czy rozumienie nasze miejscowe pod nazwą *redzina* jest toż samo co *redzina* u mieszkańców np. nad Nidą? Jeżeli inne — więc jaki jest skład mineralny naszej *redziny*, a jaki tamtej? Jaki skład naszej *borowiny*? czy nie ten sam, co *redziny* nad Nidą, i jakie cechy są wydatne tych rodzajów gruntów?

Podobnie wypadłoby oznaczyć skład mineralny i cechy gruntu *rumusowego*, *szutrowatego*, *zwirowego* — aby wiedzieć, czy to synonimy prowincjonalne tegoż samego gatunku gleby, czy też te nazwy odmienne gatunki gruntu oznaczają?

Zbadaćby przytem wypadło, czyli są inne podobne wątpliwości co do nazw innych gatunków gruntów, aby gospodarze w swych wzajemnych stosunkach łatwiej się porozumiewać mogli.

4. Słysząc się dają często podzielone zdania gospodarzy co do dobroci pługów: albowiem jedni zachwalają pługi *Zugmajera*, inni *Zieleniewskiego*, inni *Gołaszewskiego*, inni *ruchadła* i t. d. Aby

przeto w ocenianiu ich dobroci przy samem już kupnie można mieć niemylnie a przynajmniej wielce prawdopodobne skazówki, posłużyłoby do tego mogło rozwiązanie następujących pytań:

a) Na czem polega dobry kształt, dobra budowa trzósł i jego osadzenie w grządzieli? i jakie są tego powody?

b) Na czem polega podobnie, czyli jakim warunkom czynić zadość powinna dobra budowa lemiesza i dla czego tak być powinno?

c) Podobnie zapytania stosują się 1) do płuzy czyli ławy albo nasadu; 2) słupie; 3) odkładnicy; 4) grządzieli; czepig dla pługów nakoleśnych lub bezkoleśnych; 5) kótek, przodkary dla nakoleśnych; 6) stawidła dla bezkoleśnych.

d) Jaka wzajemna harmonia między temi wszystkimi częściami być powinna w dobrze zbudowanym pługu i jak jej praktycznie przy kupnie pługa dociekać?

e) Z powyżej wymienionych części, które powinny ulegać zmianom stosownie do natury gruntu? i jakim zmianom ze względu na dobre wykonanie roboty, pospiech, oszczędność materiału i zmniejszenie oporu w pociągu?

5. Czy ze względów ogólnych ekonomicznych, a mianowicie z uwagi na zmiany w położeniu gospodarstw za ustaniem pańszczyzny nieuniknione, pilniejszym jest nakład na poprawę łąk, czyli też bezpośrednio na rolę?

II. Sekcja chowu bydła.

6. Czy w kraju naszym i w jakich właściwie warunkach utrzymanie bydła całkowite lub częściowe na stajni w porze letniej opłaci się, i jakie korzyści, te dwa sposoby utrzymania przyniesie mogą, bezpośrednio z podniesienia dochodu z hodowli bydła, a pośrednio z powiększenia ilości nawozu?

7. Jakie mogą być przyczyny wywiązywania się stale rozgorzelizny śledziona (karbunkulu) w pewnych miejscowościach, i jakie byłyby na to środki zaradcze?

8. Czy pożytki zapewnione dawaniem soli bydłowej to jest z gencycjaną przyprawionej inwentarzowi opłaca się przy cenie, po jakiej też sól nabywać przychodzi?

9. Jakiej rasy nierogaciznę należy nam z korzyścią hodować? czy rasę angielską, której wypas mniejszym kosztem odbywa się, czyli zaś rasę krajową, która nam dostarcza szpeczi nie tylko na potrzebę własną, ale oraz stanowi niepospolity artykuł wywozowy?

III. Sekcja chowu owiec.

10. Czy w kraju jest praktykowane utrzymanie owiec w lecie na stajni na paszy koszonej, z wyjątkiem wypuszczania ich tylko dopiero na ściernie?

11. Od zniesienia pańszczyzny, tak na Szląsku, w Morawach, jak i u nas upadł chów owiec i ten z każdym dniem się zmniejsza. Przyczyna na Szląsku i Morawach wiadoma, gdyż z upadkiem przymusowej robocizny zniesione zostały służebności, a tem samem pobierane od gromad dziesięciny ze zbiorów roli; ubyło więc paszy, co pociągnęło za sobą niemożność utrzymania inwentarza i owiec na dawne rozmiary. Ale w kraju naszym, gdy uprawa roślin pastewnych jest mniej kosztowną, a upraszcza i przygotowuje, że tak powiedzieć można, porządek zasiewów rolnych:

a) Co jest powodem upadku chowu owiec i jakim sposobem rozbudzić na nowo chęć zaprowadzenia owezarń i podniesienia chowu owiec?

b) Jakich owiec doradzać zaprowadzanie? z kąd nabywać i zakupywać matki i z jakimi je łączyć baranami, aby najkorzystniej przyjsie do owezarń najodpowiedniejszej tak co do dochodu, jako i siły, to jest zdrowia owiec?

c) Czy w kraju naszym, tak dla okolic górzystych jako i płaskich, odpowiadają tejże samej rasy owiec, lub czyby nie było korzystniej hodować w okolicach górzystych krajowe, które należałoby uszlachetniać szkockimi, a zaś w okolicach położystszych elektoralnemi lub negrettami?

12. Wzywa się gospodarzy tak prowadzących chów bydła jako i owiec, szczególnie w okolicach, gdzie gorzelnie są niemożliwe, aby zecheć przysłać na przyszłe zgromadzenie wykazy szczegółowe kosztu utrzymania bydła i owiec i jak toż się opłaciło.

Wykazy te obejmować powinny:

a) Rozległość obszarów folwarku. b) Ile sztuk bydła lub owiec utrzymywano? c) Koszta zwykłe bieżące ile wynosiły? d) Jakie korzyści w gotowiznie przyniósł chów bydła lub owiec? e)

Jaka część roli sprawiona została przy hodowli bydła, a jaka przy owcach?

13. Ponieważ wyrobiła się opinia, że przy chowie owiec użykuje się bardzo mało i nieodpowiedniego każdej roli pognoju; idzie więc o wykazanie, jak owce mają być hodowane i czyli stosowną karmą lub przez pewne obchodzenie się z owczym pognojem, nie dałoby się zwiększyć ilości i ulepszyć jakości owczego pognoju?

14. Wiadomo, że do r. 1840 przeważała u nas w kraju rasa elektoralna, później zaś dla większego bogactwa wełny zaczęto krzyżować negrettami lub zaprowadzać negretty, pożądaną więc rzeczą byłoby mieć sprawozdania prowadzących owczarnie rasy elektoralnej, krzyżowanej i negrettów, a to z lat kilku dla porównania przychodu z tychże, ze sprzedaży wełny jako i z baranów.

15. Jakie są panujące choroby u owiec i jakie sposoby zaradcze zwykle używane? z opisem położenia miejscowości, zadawanej paszy i innych okoliczności.

IV. Sekcja chowu koni.

16. Jakim sposobem zaradzić upadkowi chowu koni w Galicyi, i jak polepszyć rasę koni roboczych, to jest koni używanych do robót rolnych, koni zaprzężnych i remontowych?

17. Czy wyścigi konne mogą przyczynić się do podniesienia i poprawy hodowli koni w kraju?

18. Jakiej rasy ogierami można najskuteczniej poprawić rasę koni roboczych? Posiadacze znacniejszych stad zechcą udzielić Towarzystwu gospodarskiemu swych rad i objaśnień w tych materjach.

V. Sekcja sadownicza.

19. Które gatunki jabłek i gruszek są najsposobniejsze do tego, aby się stały przedmiotem handlu?

20. Który ze znanych trzech sposobów mnożenia drzew owocowych (szczepienie, oczkowanie i koczowanie) prowadzi najprędzej do wystawienia znacznego sadu?

VI. Sekcja jedwabnicza.

21. Jakie byłyby najskuteczniejsze sposoby zachęcenia naszego ludu wiejskiego do rozmnażania drzew morwowych?

VII. Sekcja technologiczna.

22. Gdy nasza okowita prowadzi się znaczny handel za granicę: do Włoch, Francji i w inne miejsca, a okowita ta najprzód idzie do Wiednia — tam w fabrykach rektyfikacyjnych przerabia się na spirytus rektyfikowany czysty — dopiero staje się produktem handlu zagranicznego nasuwa się pytanie: czy nie byłoby na czasie założyć fabryki rektyfikatu spirytusu u nas w Galicyi? czy na małą skalę u pojedynczych posiadaczy gorzelni? czy też na wielką skalę? przez spółki lub przez akcyę?

Prócz tych pytań może który z członków naszego Towarzystwa obznajomiony jest bliżej z handlem spirytusu czyszczonego, z fabrykacyą spirytusu onegoż — zechce nas objaśnić: jaka jest różnica cen spirytusu czyszczonego i nieczyszczonego? jakie wydatki, potrzebne do założenia fabryk rektyfikacyi — słowem o wszystkim, co by mogło dać wyobrazenie o korzyściach i użyteczności założenia takich fabryk.

23. Przy zbliżającej się kolei żelaznej do naszych stron, czy nie byłoby korzystnie pomyśleć o założeniu fabryk krochmalu ze zboża lub z kartofli, które za granicą w Niemczech i innych krajach w wielkiej ilości exystują? Czy my w kraju naszym, mając zwykle daleko niższe ceny zboża niż za granicą, utworzywszy fabryki krochmalu, moglibyśmy z korzyścią konkurować z fabrykami zagranicznymi, sprzedając nasz krochmal za granicą? Do rozwiązania tego pytania potrzebne byłoby data statystyczne fabryk istniejących za granicą — handlu tym artykułem — nakładu na założenie takich fabryk. Odpowiedź na to zadanie na przyszłe posiedzenie zimowe byłaby pożądana.

24. Kadzie fermentacyjne głębsze okazują się lepsze do fermentacyi, a tem samem do wydatku spirytusu. Jaka jest tego przyczyna?

25. Czy wygrzewacz roboczy (Maischwärmer) potrzebny jest w gorzelniach czy nie?

26. Czy używają w kraju w gorzelniach do zacierów i do holowicy siodu zielonego, bez dodatku siodu suchego? czy z korzyścią? i czy tym sposobem mogłyby się obejść gorzelnie bez suszarni siodu?

27. Na Szląsku austriackim w dobrach Arcyksięcia Albrechta w Cieszynie, urządzoną jest na sposób amerykański wyprawa lnu i konopi. Podług dat podanych przez znawcę w tej mierze znamienitego, pana c. k. radcę Reutersa, okazuje się, że z morga ziemi lekkiej zbierają przeciętnie rokrocznie po 4 centnary lnu czystego włókna, którego centnar sprzedają po 40 złr. m. k. Konopi zaś wprawdzie z ziemi silniejszej uzyskują przeciętnie po 8 centnarów wartości czystego włókna po 20 złot. Przyrzad do wyprawy na małą skalę po zbiorze z kilku do 10 morgów jest bardzo mało kosztowny. Pytanie: czy już gdzie w kraju naszym sposób ten wyprawy włókna istnieje? gdyż byłby bardzo pożądanym.

28. Jakiego rodzaju wiatraki w kraju się znajdują? Jakie wiatraki są najlepsze? Jakim sposobem zaradzić brakowi dobrych majstrów, którzyby młyny wszelkiego gatunku dobrze stawiać i utrzymywać umieli?

Dla sekcji administracyjnej i ekonomii politycznej pozostały jeszcze pytania w sprawach dzielenia lub regulacyi pastwisk gminnych, niedzielności i łączenia posiadłości wiejskich i dziedziczenia

posiadłości włościańskich, — zawarte w liście okolym z dnia 21. października 1859 r. do l. 494.

We Lwowie, dnia 26. listopada 1860

Wiceprezes Krasicki.

(Rozruchy w Debreczynie. — Doniesienia z Banatu.)

Wiedeń, 28. listopada. Nadeszła tu, píše *Gazeta wiedz.*, depeza telegraficzna z doniesieniem, że zaszły smutne excessa w Debreczynie dnia 26. b. m. o 7. godzinie wieczorem przy pochodzie z muzyką i pochodniami na powitanie Nadeszpana komitatu Szatmarskiego, hr. Karolyego w przejeździe jego na to miasto. Wojsko musiało wystąpić i uwięziło 20 do 30 osób. Powzięto wszelkie środki, aby zapobiedz stanowczo na przyszłość powtórzeniu podobnych wypadków.

— *Temesv. Ztg.* donosi pod d. 26. b. m.:

„Jego Excel. cesarski komisarz i komenderujący generał fml. Alexander hrabia Mensdorff-Pouilly, ażeby wyrozumieć poprzednie życzenia i żądania tutejszych narodowości i wyznań, względem stanowczego stanowiska politycznego naszej prowincyi, rozpoczął w sobotę dnia 24. b. m. odpowiednie przesłuchania, a mianowicie w okręgu stolicy Temesvar. Osoby wszelkich stanów, narodowości i wyznania, które zaproszono, by wypowiedziały zdanie swe i życzenia. dzieli się o ile potąd wyrozumieć można, na trzy odrębne grupy. Podczas gdy jedna część pragnie, ażeby województwo i banat Temuski były wcielone w sposób, jaki był przed r. 1848, a druga część przeciwnie stara się utrzymać prowincyę, jaka jest teraz, pragną inni, ażeby wcielano te prowincye do Węgier tylko pod dostateczną gwarancyą, że będą szanowane i zapewnione narodowości. Chociaż rozmaite podają projekta, jakby zapewnić te gwarancye, w tem się przeciez wszyscy zgadzają, że wcielenie z Węgrami może nastąpić tylko pod warunkiem samodzielnej, narodowej, samostanowienia administracyi każdego ziemstwa.

Za bezwarunkowem wcieleniem są Węgry i Niemcy, zaś ci co chcą, ażeby utrzymać prowincyę na obecnem stanowisku, albo pod gwarancyą zapewniającą narodowość, są Serbowie i Rumuny.

Przesłuchania, które w stolicy rozpoczęły się dnia 24. b. m. z mężami zaufania i trwały d. 26. b. m. w obwodzie temeszwarskim, rozciągną się d. 27. na obwód lugolski, ażeby wyrozumieć życzenia i zdania mieszkańców.

Pomimo tak ważnej sprawy, zachowuje się ludność jak zwykle spokojnie i statecznie, i z pewnością oczekiwać można, że się tak do ostatka zachowa.

Hiszpania.

(Wyrok w sprawie zamachu.)

Z Madrytu donoszą telegraficznie pod d. 24. b. m.: „Sprawca zamachu na życie Królowej jest uwolniony od oskarżenia, ale wydany pod dozór w domu obłąkanych. — Kabylowie w Melilli wypowiedzieli Cesarzowi marokańskiemu posłuszeństwo.

Anglia.

(Wiadomości bieżące. — Ambasador do Wiednia mianowany.)

London, 26. listopada. Cesarzowa austriacka odjechała z Plymouth wczoraj zrana o godzinie 9½ przy pomyślnym wietrze. Podczas pobytu w Plymouthie była Jej ces. Mość cierpiącą.

— Rozszerzona przed kilkoma dniami pogłoska o przybyciu Cesarza Napoleona do Anglii wynikła — jak się teraz pokazało — z podobieństwa pewnego pasażera francuskiego z Cesarzem. Przybycie jego oznajmił tu z Hawru telegrafem ktoś z prywatnych, i dyrektorowie południowo-zachodniej kolei udali się zaraz do dworca, by przyjąć należycie dostojnego gościa.

— *Observer* pisze: Królowa mianowała lorda Bloomfield nadzwyczajnym ambasadorem i jeneralnym pełnomocnikiem (Ambassador Extraordinary and General Plenipotentiary) przy dworze ces. król. austriackim. Julian Fane, obecnie sekretarz legacyi w Wiedniu, jest mianowany sekretarzem poselstwa na dworze austriackim, a lord August Loftus nadzwyczajnym posłem i pełnomocnym ministrem na dworze berlińskim.

Francya.

(Dekret cesarski. — Z podróży Cesarzowej. — Wiadomości bieżące.)

Paryz, 25. listopada. Dzisiejszy *Monitor* zawiera następujący dekret cesarski:

Napoleon z Bożej łaski i woli ludu Cesarz Francuzów itd.

Chcę nadać wielkim ciałom politycznym większy udział w ogólnej polityce naszego rządu i świetny dowód naszego zaufania,

Zadekretowaliśmy i dekretujemy co następuje:

Art. I. Senat i ciało prawodawcze będą co roku przy otwarciu sesyi wotować odpowiedź na naszą mowę tronową.

Art. II. Adres ma być wotowany w przytomności komisarzy rządowych, którzy będą mogli przedłożyć izbie wszelkie objaśnienia w przedmiocie wewnętrznej i zewnętrznej polityki cesarstwa.

Art. III. Aby odtwócić ciału prawodawczemu objaw swej myśli w ułożeniu ustaw i wykonaniu prawa wnosić poprawki przywracamy moc obowiązującą artykułowi 54 naszego dekretu z dnia 22. marca 1852, i czynimy zmianę w regulaminie ciała prawodawczego; jak następuje:

Zaraz po rozdaniu projektu do praw w dniu oznaczonym z bióra prezydyalnego i przed mianowaniem specjalnych komisyi, zbiera się ciało prawodawcze w tajemny komitet, i rozpoczyna się suma-

ryczna dyskusja nad projektem do praw, w której biorą udział komisarze rządowi.

Powyzsza uchwała nie odnosi się do projektów do praw czysto miejscowych, lub też w razach nagłych.

Art. IV. Azeby przyspieszyć druk rozpraw senatu i ciała prawodawczego, przedkłada się senatowi następująca uchwała: „Sprawozdania z posiedzeń senatu i ciała prawodawczego, redagowane przez sekretarzy pod okiem prezydentów każdego z obu zgromadzeń, mają być posyłane codziennie wieczorem do wszystkich gazet. Oprócz tego wszystkiego obrady na posiedzeniach mają być stenografowane i w całej osnowie umieszczane nazajutrz w gazetach rządowych.

Art. V. Podczas trwania posiedzeń Cesarz zamianuje ministrów bez departamentu, którzy w porozumieniu z prezydentami i członkami rady państwa będą w obu zgromadzeniach bronić wniosków rządowych.

Art. VI. Ministerstwo naszego domu zostaje zwinięte. Czynności jego sprawować odtąd będzie wielki marszałek dworu.

Art. VII. Ministerstwo kolonii i Algieru jest zwinięte. Kolonie przechodzą w zakres ministerstwa marynarki.

Art. VIII. Czynności, które nie stoja w bezpośrednim związku z publicznym oświeceniem lub wydziałami uniwersytetu wyłączają się z zakresu ministerstwa oświecenia i przekazują w zakres ministerstwa stanu.

Art. IX. Wydział nadzoreczy chowu stad wyłącza się z zakresu ministerstwa rolnictwa, handlu i robót publicznych i przydziela ministerstwu stanu.

Art. X. Pan hr. Chasseloup-Laubat, były minister Algierii i Kolonii, mianowany ministrem marynarki i kolonii w miejsce p. admirała Hamelin powołanego do innych czynności.

Art. XI. Pan admirał Hamelin mianowany wielkim kanclerzem legii honorowej w miejsce marszałka Pelissier księcia Małachowy, powołanego do innych czynności.

Art. XII. Pan marszałek Pelissier, książę Małachowy mianowany generalnym gubernatorem Algierii.

Art. XIII. Ministrowie bez departamentu mają stopień i pensję taką samą, jak ministrowie czynni, biorą udział w naradach ministerjalnych, i otrzymują mieszkanie kosztem państwa.

Art. XIV. Poleca się naszemu ministrowi stanu wykonać niniejszy dekret.

Działo się w pałacu Tuilerskim dnia 24. listopada 1860. Napoleon. Z rozkazu Cesarza minister stanu A. Walewski.

Paryż, 26. listopada Wzoraższy *Monitor* zawiera następujące doniesienie: „Z wielką przyjemnością możemy oznajmić, że stan zdrowia Jej Mości Cesarzowy znacznie się polepszył. Chociaż Jej ces. Mość pragnęła koniecznie zachować *incognito*, poznano ją przecież wszędzie i przyjmowano z najwyższą sympatją. W Edynburgu doręczył jej lord burmistrz adres, a pułk szkocki defilował na paradzie przed hotelem, w którym mieszkała, przyczem przegrywała banda muzyczna pieśń Królowy Hortensyi, a lud zebrany licznie wznosił okrzyki na cześć Cesarzowy.“

— Dzisiejszy *Monitor* ogłasza, że ministerjum wyznań nie będzie oddzielone od ministerstwa nauk, gdyż zarząd obudwu będzie spólny.

Belgia.

(Czynności w izbach.)

Bruxela, 24. listopada. Izba przyjęła jednogłośnie na posiedzeniu dzisiejszem budżet długu państwa w całkowitej kwocie 40,616,724 franków. Z usposobienia strony prawej można wnieść, że w dyskusji nad budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych w przyszły wtorek nie przyjdzie do żadnych politycznych rozpraw.

Włochy.

(W a ł o m o ś c i b i z a c e. — Doniesienia z Sycylii. — Doniesienia z Neapolu.)

Toskania. W Ombrze część ludności dała spisy gwardyi narodowej i wznosiła okrzyki na cześć wielkiego księcia. Aresztowano kilku i stawiono przed sądem.

Neapol. *Pays* pisze: Sycylijskie stosunki na wyspie są niepomyślne. Zdaje się, że Sycylia chce obstawać silnie przy swojej autonomii, i tylko z wielką pracą da się skłonić do ustąpienia. Mesyna jeszcze stawi opór, i zdaje się, nie zechce kapitulować wprzód niż Gaeta, a Gaeta chce się trzymać. Jednak sądzą, że nibawem przyjdzie i twierdza Mesyny w obłężenie. Dyktaturze sycylijskiej nie powiodło się zorganizować siły zbrojne w kraju, którego mieszkańcy od dawna są przyzwyczajeni do spokojnego życia, i dlatego tem mniej są przychylni wymaganiom i karności służby wojennej.

W porcie mesyńskim stoja francuskie i angielskie okręta, przewidując wypadki, które wkrótce nastapia. Anglia ma tam okręt liniowy i parowa fregata, a Francya dwa okręta liniowe, na jednym z nich jest wywieszony pawilon kontradmirała Jehenne.

— *Gazeta wiedeńska* pisze: „Przytaczamy prywatną korespondencję *Monitora de la Flotte* z Tulonu z dnia 22. listopada: Statek pakułkowy, który niedawno przypłynął z Włoch do Marsylii i znajdował się dnia 17go wieczór pod Gaeta, dostrzegł przy usposobieniu, w wojsku sardyńskim ruch, z których wnieść było można, że nazajutrz uderzą na Gaetę, o czem dzienniki donosiły telegraficznie. Francuska eskadra pod rozkazami wiceadmirała Tiran stoi zawsze jeszcze w tutejszej zatoce w odległości 5 do 6

mil od Molo di Gaeta i prawie naprzeciw dzielnicy marynarskiej, która była widownią ostatnich wypadków. Dywizya piemoucka nie posunęła się bliżej Gaety; zdaje się, że postanowiła zaniechać ataku od morza. Admirał Persano powrócił do Neapolu. Francuska eskadra była kompletna, prócz okrętu „Tage“, który stoi pod Mesyną z dwoma statkami „la Mouette“ i „le Prony“, które utrzymują ciągłą komunikacyę z Neapolem.“

Niemce.

(Uchwały sejmu związkowego.)

Frankfurt, 25go listopada. Dzienniki ogłosiły urzędowe sprawozdanie z sejmu federacyjnego z d. 22. b. m.; między ważniejszymi, przytaczają przedmiot zaprowadzenia jednostajnej miary i wagi rozbiżrany; w czem powzięto następująca uchwałę: 1) Gdy najwyższe i wysokie rządy Austrii, Bawaryi, Saxonii, Hanoweru, Wirtembergu, Badenu, Wielkiego księstwa Hesyi, Oldenburga, Bremy i Hamburga przyrzekły wysłać komisarzy do komisji, która ma się zgromadzić na mocy uchwały związku z dnia 28. czerwca b. r. na narady względem zaprowadzenia równej miary i wagi w państwach związkowych, uprasza się najwyższe i wysokie rządy, które także chcą wyprawić znawców, tak ich wysłać, azeby d. 10. stycznia w przyszłym roku, mogli się zgromadzić w Frankfurcie i rozpocząć swoje obrady. 2) Uprasza się wysokie rządy, które jeszcze nie doniosły wyboru komisarza, uczynić to przed wspomnianym terminem. 3) Uprasza się prezydym, za poradą wydziału postarać się o lokal i w ogólności o wszystkie potrzeby ułatwiające prace komisji, także wydać komisji z archywu akta odnoszące się do zaprowadzenia równej miary i wagi.

Wypada nadmienić, że ta uchwała była jedoomyślna, i że mianowicie poseł pruski jako członek wydziału nie brał udziału w obradach wydziału, stosownie do swojego oświadczenia na posiedzeniu dnia 27. października, a także przy głosowaniu oświadczył, że rząd królewski nie będzie brał udziału z przyczyn dawniej wypowiedzianych.

Oznajmiono także, że Austria mianowała komisarzem p. Ettingshausena, ces. radcę rządowego i dyrektora fizykalnego instytutu na uniwersytecie wiedeńskim, zaś Saxonia profesora Dr. Hülse, dyrektora politechnicznej szkoły w Dreźnie.

Prócz wspomnianych spraw przyszły także pod obrady i zostały rozstrzygnięte sprawy względem administracyi twierdz związkowych.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Kassel, 28. listopada. Jutro w południe utworzy minister spraw wewnętrznych Vollmar sejm krajowy.

Turyń, 28. listopada. Rada jeneralna zwołana jest na 2go grudnia. Arcybiskup neapolitański jest tu spodziewany.

Medyolan, 28. listopada. Dzisiejsza *Perserveranza* donosi: W Palermo wszczęły się niepokoje. Wiktor Emanuel odwleka swój odjazd do tego miasta dla niepogody. Villamarina odjechał już do Turynu.

Genua, 28. listopada. W tutejszym warsztacie okrętowym zaczęto budować dwie nowe fregaty. Biskup loretański ekskomunikował tamtejsze duchowieństwo za to, że przyjmowało Króla sardyńskiego.

Floreneya, 27. listopada. *Monitore Toscano* donosi: Czterdziestu ochotników z Toskanii opanowali miasto Acquapendente w państwie kościelnem, rozbroili żandarmów papieskich i zabrali 19stu w niewolę.

Neapol, 27. listopada. Pinelli wkroczył do Avezzano; w całym tym dystrykcie przywrócono już spokojność.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. listopada

Hotel rosyjski: Krzysztofowicz Antoni, z Trybuchowiec. — Kaczkowski Zygm., z Brzeżan. — Cywiński Ign., z Osowiec.
Hotel europejski: Barański Adolf, z Rudłowiec.
Hotel Langa: Steinbach Kar., c. k. porucznik, z Nowego Sadu. — Laszkowski Leon, c. k. rotm., z Wiédna.
Hotel angielski: Federowicz Alojzy, z Zerebnik.
Pod koleją żelazną: Puchalski Edm., c. k. poruczn., z Dworca. — Puchalski Mich., z Walecy.
Pod jelenia: Lipiński Kar., z Urlowa.
Pod białego konia: Papara Henr., z Zubowostów.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. listopada.

PP. Tyszański Fel. do Martynowa. — Schenk Jan, c. k. radca finans., do Żółkwi. — Koro-teński Marc., do Bielin wielkich. — Petzlow Kajet., do Piwowczyzny. — Lippmann Alf. Józ., do Kijowa. — Szeliński Kazimierz, do Chodaczkowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 29. listopada.

Pora	Barometr w mierze parys. sprawozdany do 9' Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stosunek wilgotności	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.35	+ 4.3	82.6	zachodni. sil.	pochmurno
2. god. po p. l.	329.74	+ 6.0	85.6	„ „	„
10. god. wiecz.	330.57	+ 2.8	91.4	połud.-zach. „	„

T E A T R.

Dziś opera niemiecka: „Prorok“. Drugi występ gościnnie pani Palm-Spatzer.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 4. grudnia: Sprzedaż budynku rządowego nr. 695 w Tarnopolu.
Dnia 10. grudnia: Sprzedaż realności nr. 159 w Brzeżanach. — Sprzedaż dóbr Szezurowice we Lwowie.

Dnia 11. grudnia: Licytacja na wystawienie budynków parafialnych w Korczowie w Żółkwi.

Dnia 12. grudnia: Sprzedaż sumy Karola Sartinięgo zahypotekowanej na dobrach Rosachy we Lwowie. — Sprzedaż realności nr. 63, 70 i 71 w Czerniowcach.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 30. listopada

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 77.20 Metaliki po 5% za 100 zł. 65.50; po 4½% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicji —; Bukowiny —; Akcje Banku narodowego sztuka 740.; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 173 60; niższo-austr. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 117 50. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 137.25. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —. **Kurs złota.** Dukaty ces. mennicze 6.50, dukaty ces. pełnej wagi —. korony —, półkorony —.

Kurs lwowski.

Dnia 30. listopada.

	wal. austr.	gotówką		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski		6	43	6	51
Dukat cesarski	" "	6	45	6	53
Półimperyj zł. rosyjski	" "	11	18	11	31
Rubel srebrny rosyjski	" "	2	16	2	19
Talar pruski	" "	2	5	2	9
Polski kurant i pięćzłotówka	" "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.		84	50	85	38
Akcyje gal. kol. żelaz Karola Ludwika	bez kuponów	—	—	—	—
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne		65	50	66	25
5% Pożyczka narodowa		76	48	77	23

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 30. listopada.

	zł.	cent.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	84	75
" przedał " " 100 po	—	—
" dawał " " 100	—	—
" żądał " " 100	85	25
Wartość kuponu od 100 złr.	1	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 27. listopada.

1. Błag publiczny.		pien.	towar.
A. Państwa.			
W austr. wal. po 5%	62	62	50
Z pożyczki narodo. po 5%	78	40	79
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—	—	—
Metaliki po 5%	66	50	66
„ 4½%	58	50	58
„ 4%	52	50	52
„ 3%	38	75	39
„ 2½%	34	—	34
„ 1%	13	10	13
Przez. do wylos. z r. 1839	126	—	126
„ 1854	91	—	91
„ 1860	88	75	89
Renty Como po 42 lir. aus.		16	75
Wylos. obl. dawn. długu państ.			
po 5%	64	50	65
„ 4½%	58	—	58
„ 4%	51	—	52
„ 3½%	43	—	43
„ 3%	—	—	50
„ 2½%	—	—	46
„ 2%	—	—	41
„ 1½%	—	—	37
„ 1%	—	—	33
„ 5%	64	50	65
„ 4½%	58	—	58
„ 4%	51	—	52
B. Krajów koronnych			
Niższej Austrii	88	—	89
Wyż. Aust. i Salb.	87	—	87
Czech	92	—	93
Morawii	85	—	85
Szląska	85	—	85
Syryi	87	—	88
Tyrolu	97	—	98
Kar., Krainy i Wyb.	90	—	91
Węgier	68	—	68
Ban. Temu. Krcacy i Slawonii	66	—	66
Galicyi	66	—	66
Siedmiogr. i Bukow.	65	—	65
Lom. wen. poz. z r. 1850	—	—	—
3. Akcyje.			
Banku nar.	750	—	752
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	174	—	174
Niż.-aust. tow. eskont.	556	—	558
Półn. kolei po 1000 zł. m. k. 1982	1982	—	1984
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 288	—	289	—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. 185	—	185	50
Polud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. 111	50	112	50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. z wpłaty 120 zł. (60%) 190	—	192	—
Kol. Kar. i ud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 120 zł. (60%) 152	50	153	—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k. 22	—	24	—
„ II. emis. po 200 zł. m. k. 60	—	65	—
Kolej Bosthradzka po 500 zł. m. k. 645	—	650	—
Kolej Aussig-Ciepl. po 200 zł. m. k. 85	—	86	—
z wpłaty 60 zł. (30%) —	—	—	—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. —	—	200	—

4. Listy zastawne.		pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. Glet. po 5%	100	—	100
„ 5%	98	—	98
przeznacz. do los. po 5%	99	25	90
na 12 m. 5%	—	—	—
za 100 zł. 99	50	100	—
przez. do los. po 5%	86	25	86
Gal. Tow. kred. po 4%	84	50	85
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.			
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k. 92	—	92	50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr. 144	—	145	—
Kol. półn. po 100 zł. m. k. 93	—	93	50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr. 140	50	141	50
Kol. Gloggn. za 100 zł. 77	—	78	—
Tow. żeg. par. na Dun. za 160 zł. m. k. 92	50	93	—
Lloyda za 100 zł. 75	—	76	—
6. Lcasy.			
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. 107	—	107	50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k. 94	25	94	75
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a. 110	—	111	—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a. 35	75	36	25
7. Lcasy.			
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. 6	—	6	67
„ dtto. pełnej wagi 6	—	6	66
Korona 19	—	19	29
Napoleonodor 11	—	11	18
Rosyjski impery 11	—	11	48
Talar 2	—	2	10
Kurs korony w c. k. kasach 13	—	13	50

KRONIKA.

(Właściciele ziemscy z komitatu preszburskiego) zebrali się przed kilku dniami w Preszburgu, aby zawiązać towarzystwo gospodarskie. Posiedzenie otworzono w dniach 26, 27. i 28. b. m. w wielkiej sali komitatowej. (Poselstwo pruskie w Persyi.) Według najnowszych doniesień pana Brougsch z Persyi, poselstwo pruskie wyruszywszy z Hamalomu, dawniej Ekbatany, gdzie zatrzymało się od 10. do 14. września, przybyło dnia 27. tegoż miesiąca do drugiej głównej stacji swej podróży, do sławnego na cały świat Ispahanu. Wielka liczba osób w orazaku poselstwa choruje na epidemiczną tyfoidę, a do pogorszenia choroby przyczyniają się jeszcze trudy codziennej podróży, po ośm, dziesięć a nawet jedenaście godzin na dobie. Głównym zamiarem poselstwa jest poznać przemysł we wszystkich jego gałęziach i najodleglejszych nawet okolicach kraju. Poselstwo nie zaniechało jednak oprócz tego zwracać uwagę na wszystko co tylko było godniejszem uwagi pod względem geograficznym, etnograficznym, fizycznym, lingwistycznym, historycznym i archeologicznym, i zebralo już wielką ilość jak największych postrzeżeń. Przyjmowano ich wszędzie ze strony władz perskich z jak największą uprzejmością i serdecznością od wiejskiego koczody aż do ksiąg gubernatorów prowincyi. Uprzejmość taka urzędników ułatwila pod wielu względami podróż, która bez tego byłaby była bardzo niebezpieczną. W powiecie Bachtiarok ludu rozhojniejszego, strasznego nawet samym Persom, podróżowano nieraz nocą nie doznawszy żadnej przykrości, chociaż zrabowali byli właśnie w tej stronie jedną wieś i wy-

zrucili jej mieszkańców. Według doniesień Brougscha jest Ispahan najświetniejszym miastem z wszystkich jakie dotąd zwiedzili. Gubernator takżeż Wuj cesarski wysłał swego wozyrę na przeciw na powitanie poselstwa i wprowadził je osobiście do miasta i kazał umieścić w „ósmym rajcu“ to jest w pałacu szklanym z ogrodem z czasów Szacha Abbasa. Muzułmanie, chrześciance i żydzi spieszyli z usługami wszelkiego rodzaju obcym przybyszom, bez czego byłiby zmuszeni błąkać się samopas w ulicach nieznanego miasta. Za parę dni wyruszy poselstwo z Ispahanu do Schiras, a z tamąd do ostatecznego kresu swej podróży, portu Bender Buszyrskiego.

Dodatek tygodniowy Nr. 48.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

- 1) Pismienictwo w Galicyi. Do pismienictwa w Galicyi, zapisy bibliograficzne od roku 1849. Litera K. (c. d.)
- 2) Obrót handlu krajowego. Przywóz i wywóz towarów w roku 1859 w wschodnich obwodach Galicyi.
- 3) Starostwo Sanockie. Dokument z r. 1402 i kilka lat późniejszych. Wypis z metryk koronnych zawierający rewizję Starostwa Sanockiego uskuteczoną roku 1565 przez Krzysztofa Sokolowskiego, starostę rogozińskiego, na mocy ustawy z r. 1563. Kostarowiecki i Beski (Elwark.)